A top-down view of a white spiral-bound notebook resting on a blue wooden surface. The notebook is open to a blank page. Several crumpled white paper balls are scattered around the notebook. A black pen lies on the right side of the notebook. The text is centered on the page in a dark blue font.

Педагогіка партнерства як засіб формування соціальної компетентності учнів 5-6 класів

Гриць Оксана Петрівна
вчитель історії
Дубенського ліцею № 1

Тільки разом з батьками спільними зусиллями
вчителі можуть дати дітям велике людське щастя
В.Сухомлинський

Педагогіка партнерства – напрям педагогіки,
що включає собою систему методів і прийомів
виховання і навчання
на засадах гуманізму та творчого підходу
до розвитку особистості

*Педагогіка партнерства є актуальною для всіх рівнів шкільної
освіти*

(а не лише у межах НУШ)

Головне завдання педагогіки партнерства:

- подолання інертності мислення;
- перехід на якісно новий рівень побудови взаємовідносин між учасниками освітнього процесу.

Основні принципи
педагогіки
партнерства

повага до
особистості

доброзичливість і
позитивне ставлення

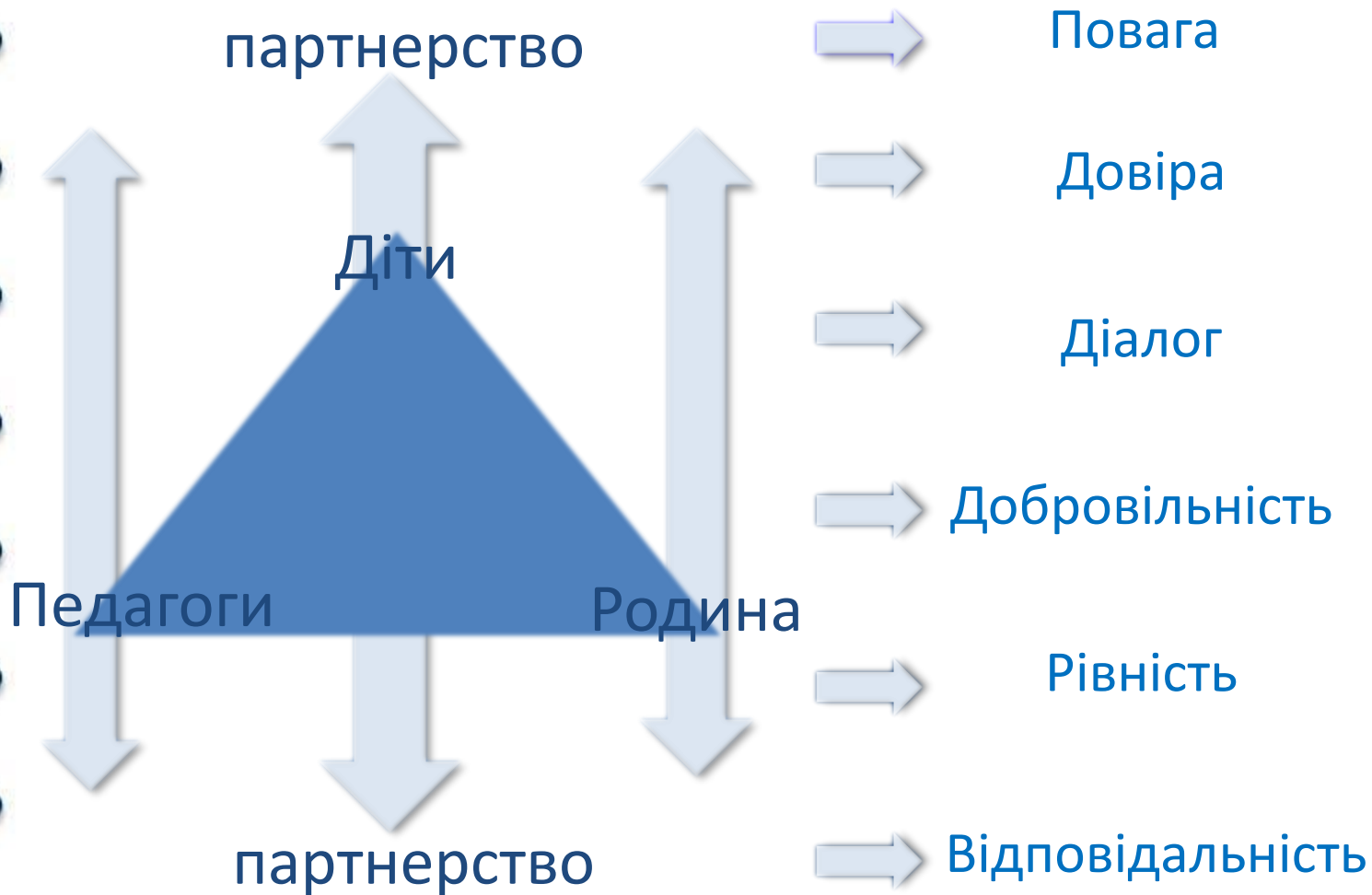
довіра у
відносинах,
стосунках

діалог –
взаємодія –
взаємоповага

принципи
соціального
партнерства

Оновлена система взаємовідносин

Модель взаємодії

Оновлена роль вчителя

Вмотивований

Новатор

Порадник

Сучасний

Друг

Наставник

Партнер

Професіонал

Авторитет

Інтелектуал

Елементи педагогіки партнерства :

Постійну комунікацію, яка дозволяє оперативно реагувати на будь-які зміни та проблеми (створення чатів чи груп у соціальних мережах та месенджерах, проведення відеобесід).

Неформальне спілкування (спільне святкування визначних подій та свят, які мають важливе значення для життя дітей та школи).

Усебічну допомогу й участь батьків у організації та проведенні свят, тематичних та позашкільних заходів.

Участь батьків у навчальному житті своїх дітей (добровільна допомога під час створення навчальних матеріалів та формування освітнього середовища, обмін життєвим та професійним досвідом).

Ефективні форми налагодження партнерських взаємин з батьками

10 заповідей партнерства

1. Легко вводити в контакт із дітьми.
2. Зацікавлювати нестандартними ситуаціями, рольовими іграми, проблемними запитаннями.
Швидко орієнтуватися в нестандартних ситуаціях.
3. Вислуховувати відповіді та особисту думку дітей уважно, зацікавлено.
4. Доброзичливо відноситись до учнів.
5. Стримувати свої емоції.
6. Вміти керувати емоціями своїми та учнів.
7. Добре володіти програмовим матеріалом.
8. Вільно володіти мовою спілкування.
9. Виявляти зацікавленість до висловлювань учнів.
10. Тактовно підтримувати бесіду в межах обговорюваної теми.

Соціальна компетентність —

здатність до співробітництва в групі та команді, мобільність, уміння адаптуватись і визначати особисті цілі та виконувати різні ролі й функції в колективі, планувати, розробляти й реалізовувати соціальні проекти індивідуальних і колективних дій; уміння визначати й реалізовувати мету комунікації в залежності від обставин; підтримувати взаємини; розв'язувати проблеми в різних життєвих ситуаціях.

Соціальна компетенція має три аспекти:

- *Інформаційний (знаннєвий)*
- *Поведінковий (поведінка, вміння, навички)*
- *Ціннісно-оцінний (морально-етичний).*

Основними завданнями, які необхідно реалізувати для досягнення соціокультурної мети, є:

- *вироблення в учнів уміння взаємодіяти з іншими людьми в полікультурному суспільстві;*
- *залучення школярів на практиці ефективно застосовувати набуті знання й уміння;*
- *формування духовного світу учнів, ціннісних світоглядних уявлень, загальнолюдських ціннісних орієнтирів;*
- *виховання для життя в цивілізованому громадянському суспільстві.*

Діяльнісний підхід до формування соціальної компетентності

Діяльність учителя:

- пропонує завдання різного рівня;
- варіативні домашні завдання;
- перелік тем творчих робіт та доповідей;
- різні форми роботи для тематичного оцінювання;
- організовує групову роботу, передбачає створення груп змінного складу;
- створює проблемні ситуації;
- рекомендує самооцінку та взаємооцінку, забезпечує вільний вибір рецензента.
- здійснює відбір соціокультурних відомостей освітніх галузей ;
- спонукає учнів до практичного використання знань в позакласній діяльності, до науково-пошукових досліджень;
- враховує середовище, в якому живе дитина, її оточення;
- виховує людину нового покоління.

Діяльнісний підхід до формування соціальної компетентності

Діяльність учня:

- *на практиці використовує набуті культурологічні знання й вміння (в усних відповідях, письмових висловлюваннях);*
- *бере участь у позакласній діяльності;*
- *набуває досвіду шляхом науково-пошукових досліджень, самоосвітою;*
- *толерантно ставиться до людей, представників інших етнічних, релігійних, расових ознак;*
- *робить вибір рівня домашньої роботи, рівня тематичного оцінювання;*
- *працює в групі;*
- *дає оцінку своїй відповіді, обирає рецензента на свою відповідь;*
- *визначає мету своєї діяльності;*
- *оцінює соціальні звички, пов'язані зі здоров'ям, оточуючим середовищем;*
- *бере участь у самоврядуванні;*
- *ставить особистіснозначущі цілі.*

Сформована соціальна компетентність характеризує людину , як толерантну, демократичну, свідомого громадянина і відкриту до суспільства в цілому.

«Дитина – це дзеркало сім'ї: як у краплі води відбивається сонце – так у дітях відбивається моральна чистота матері та батька. Завдання школи та батьків – дати дитині щастя»
(В.О. Сухомлинський)

Батьки, діти, вчителі – одне ціле.

Ш НОВА
УКРАЇНЬСЬКА ШКОЛА